

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/77/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118280432
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:6118280432.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobkyne S.. D. V., J.. X.XX.XXXX, bývajúcej v H., G. Č.. X, zastúpenej JUDr. Tomášom Čverčkom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Čajakova č. 5, proti žalovanému Mestu Košice, so sídlom v Košiciach, Tr. SNP č. 48/A, IČO: 00 691 135, o zaplatenie 89 540,64 € s príslušenstvom, o odvolaniach žalobkyne i žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 40C/24/2018-542 zo dňa 18.12.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom zaväzujúcom výroku, ako aj zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.

P r i z n á v a žalobkyňi proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Košice II ako súd prvej inštancie rozsudkom uvedeným v záhlaví zastavil konanie o zaplatenie 18.361,37 € s príslušenstvom, žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobkyňi sumu 71.029,14 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 21.7.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58 %.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala zaplatenia žalovanej sumy a odôvodnila ju tým, že je podielovou spoluvlastníčkou pozemkov: parcela č. 4311/1 o výmere 4857 m², parcela č. 4311/37 o výmere 252 m², parcela č. 4311/38 o výmere 5362 m², parcela č. 4311/40 o výmere 2371 m² zapísaných na LV č. XXXXX a pozemkov: parcela č. 4311/48 o výmere 836 m², parcela č. 4311/50 o výmere 917 m², parcela č. 4311/52 o výmere 94 m², parcela č. 4311/55 o výmere 3669 m², parcela č. 4311/56 o výmere 51 m², parcela č. 4311/58 o výmere 2003 m² zapísaných na LV č. XXXXX, všetko v katastrálnom území H. - L., vo veľkosti podielu 1/3 z celku, t.j. 6804 m². Predmetné pozemky žalovaný užíva od roku 1957, kedy začal na nich realizovať výsadbu verejnej zelene a dosiaľ nedošlo k usporiadaniu vzájomných vzťahov a uzavretiu dohody, ktorá by bližšie upravovala podmienky náhrady za užívanie. V zmysle strategického dokumentu Mesta Košice, Miestneho územného systému ekologickej stability je táto lokalita špecifikovaná ako Mestské biocentrum regionálneho významu. Žalobkyňa niekoľkokrát vyzývala žalovaného na usporiadanie vzájomných vzťahov, avšak postoj žalovaného bol odmietavý, naposledy sa tak stalo listom zo 4.5.2016. Výšku uplatnenej sumy odôvodnila znaleckým posudkom, z ktorého vyplynula náhrada vo výške 6,58 € ročne za meter štvorcový, čo za obdobie od 19.5.2016 do 20.5.2018 pri výmere 6804 m² pripadajúcich na žalobkyňu zodpovedá žalovanej sume. Žalobkyňa sa domáhala aj úrokov z omeškania od 19.5.2016.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že definícia verejná zeleň nehovorí nič o vlastníckych vzťahoch a cieľom územného plánu nie je nijako ich obmedzovať, ale len definovať funkčné využitie územia. Samotným definovaním územia ako verejnej zelene nie je zriadené vecné priestranstvo a niet dôvodu na plnenie titulom bezdôvodného obohatenia, pretože žalobkyňa nijako nepreukázala, že pozemky v jej vlastníctve sú užívané verejnosťou. Čo sa týka znaleckého posudku a výšky uplatnenej sumy nesúhlasil s ňou a predložil znalecký posudok, z ktorého vyplynula náhrada vo výške 3,637 € za m² a rok a v závere vzniesol námietku premlčania nároku žalobkyne za obdobie od 19.5.2016 do 20.5.2016.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 3, § 123, § 488, § 489, § 451 ods. 1, 2 a § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale ak § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 vl. nar. č. 87/1995 Z.z. a vo veci rozhodol.

5. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa písomným podaním zobrala čiastočne svoju žalobu späť v časti nad sumu 5,234 € za m² za rok, čo odôvodnila závermi konania, súd podľa § 144, § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (CSP) v tejto časti konanie zastavil.

6. Po čiastočnom späťvzátí žaloby žalobkyne na pojednávaní dňa 18.12.2019 žalobkyňa požadovala úhradu sumy 71.224,27 € s úrokom z omeškania od 19.5.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a súd zmenu žaloby v uvedenom znení pripustil. Žalobkyňa žiadala úrok z omeškania od doručenia výzvy žalovanému, na základe ktorej ho vyzvala na uzavretie nájomnej zmluvy (výzva zo dňa 4.5.2016), avšak žalovaný uviedol, že s platením sa mohol dostať do omeškania až doručením žaloby a tá mu bola doručená 19.7.2018, bol povinný plniť 20.7.2018 a do omeškania sa mohol dostať až 21.7.2018. Opätovne vzniesol námietku premlčania časti nároku.

7. Súd prvej inštancie mal v konaní preukázané, že žalobkyňa je skutočne podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností vo veľkosti 1/3 z celku, t.j. po prepočte výmery 6804 m². Predmetné pozemky sú užívané ako pozemky, na ktorých je okrasná záhrada, uličná a sídlisková zeleň, park a iná funkčná zeleň a lesný pozemok na rekreačné a poľovnícke využívanie. Súd prvej inštancie dospel napokon pri posúdení charakteru pozemkov a ich využívaní k záveru, že skutočne žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil a toto obohatenie je povinný vydať. Žalovaný totiž vylúčil žalobkyňu z brania úžitkov z jej patriaceho vlastníckeho podielu k týmto nehnuteľnostiam a neprejavil napriek výzve žalobkyne opravdivý záujem o riadne usporiadanie vzťahov, preto žalobkyňi patrí primeraná náhrada za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu. V súvislosti so spornou otázkou, či predmetné pozemky sú verejnou zeleňou a verejným priestranstvom a či žalobkyňa má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia poukázal súd aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 Cdo/52/2009, týkajúci sa užívania takéhoto priestranstva, ako aj na rozsiahlu rozhodovaciu prax súdu. Poukázal aj na rozhodnutie žalovaného so zachovaním borovicového hája ako biocentra v § 3 bod 3 všeobecne záväzného nariadenia žalovaného č. 25 o miestnom územnom systéme ekologickej stability, ktorý bol schválený uznesením Mestského zastupiteľstva pod č. 811/2013.

8. Pokiaľ ide o výšku samotnej finančnej náhrady za bezdôvodné obohatenie súd prvej inštancie poukázal na to, že v priebehu konania boli predložené viaceré znalecké posudky, avšak vzhľadom na vývoj konania i postoj sporových strán, ale aj známe rozhodnutia v obdobných veciach (tých istých účastníkov tých istých nehnuteľností, avšak za iné obdobie) vychádzal zo znaleckého posudku F.. Z. X. (č. 14/2016), kde bolo stanovené nájomné konkrétne za pozemky, ktorých spoluvlastníčkou je žalobkyňa vo výške 5,234 €/m² a rok.

9. Keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania za dva dni z požadovaného obdobia (19.5.2016, 20.5.2016), keďže žaloba bola doručená súdu až 21.5.2018, súd prvej inštancie túto námietku premlčania zohľadnil a priznal žalobkyňi náhradu za obdobie od 21.5.2016 do 20.5.2018.

10. Aplikujúc ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 vl. nar. č. 87/1995 Z.z. priznal žalobkyňi aj úrok z omeškania od 21.7.2018 do zaplatenia, všetko s lehotou plnenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku podľa § 232 ods. 3 CSP. Za výzvu na zaplatenie bezdôvodného obohatenia súd považoval žalobu, ktorá bola žalovanému doručená 19.7.2018, a nie výzvu na úhradu nájomného za roky 2014 až 2016 spolu s návrhom na uzavretie nájomnej zmluvy - výzva zo dňa 4.5.2016.

11. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 CSP, vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobkyňou, týkajúce sa uplatneného peňažného nároku v časti 18.316,37 € s príslušenstvom a čiastočného neúspechu žalobkyne v spore priznal žalobkyni nárok na náhradu konania v rozsahu 58%.

12. V zákonnej lehote žalobkyňa zaslala súdu odvolanie s tým, že sa odvoláva proti druhému výroku rozsudku, čo do výške 195,13 € s príslušenstvom, z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ CSP. Namietala záver súdu prvej inštancie, keď považoval nárok za dva dni premlčaný, nakoľko bola žaloba doručená súdu 21.5.2018 a poukázal pritom na ust. § 107 ods. 2 OZ o úmyselnom bezdôvodnom obohatení a desaťročnej premlčacej lehote. Žalovaný už rozsudkom Okresného súdu Košice II 16C/52/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 6 Co/110/2019 zo dna 17.9.2019 vedel, že je právoplatne rozhodnuté, že sa na predmetných pozemkoch bezdôvodne obohacuje, je to teda prejednaná vec a konanie žalovaného, keď neplatil ani za ďalšie obdobie finančnú náhradu žalobkyni, je úmyselné. Okrem toho, pokiaľ ide o lokalitu borovicového hája, je to predmetom aj iných konaní od roku 2007, teda viac ako 12 rokov, ide o právoplatné rozsudky, kde žalovaný bol na plnenie zaviazaný. V bode 37. odôvodnenia rozsudku za deň výzvy súd prvej inštancie považoval doručenú žalobu žalobkyne žalovanému a nie výzvu na úhradu nájomného titulom bezdôvodného obohatenia zo dňa 4.5.2016, kde taktiež pochybil. Považoval za nelogické konanie opakovane vyzývať žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia aj s poukazom, že proti žalovanému bolo právoplatne rozhodnuté v rovnakej veci. Opakovaná výzva podľa neho už nie je potrebná a nie je žiaden dôvod toto sponchybňovať. Navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi celkovo sumu 71.224,27 € s príslušenstvom, t. j. s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 19.5.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku alebo aby rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. V zákonnej lehote podal odvolanie proti II. výroku rozsudku a súvisiacemu výroku o trovách konania odvolanie aj žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalobkyňu zaviazuje na náhradu trov celého konania. Podľa jeho názoru základným predpokladom vznikom bezdôvodného obohatenia v predmetnej veci existencie a verejného priestranstva, pričom pojem verejné priestranstvo je v podmienkach slovenského právneho poriadku definované zákonom NS SR č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady ako „verejnosti prístupné pozemky vo vlastníctve obce“. Táto definícia má slúžiť podľa tohto zákona len na účel tohto zákona, čo pri obmedzenej možnosti využitia analógie iuris v oblasti verejného práva znamená nemožnosť aplikácie tohto ustanovenia na posúdenie prejednávaných vecí. Ďalej poukázal na to, že existencia verejného priestranstva je len na pozemkoch vo vlastníctve obce a nie súkromných osôb. Obdobne je tomu aj v prípade zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Z dôvodu absencie zákonnej definície bude určenie toho, či sa v danom prípade jedná o pozemok všeobecne užívaný verejnosťou ako verejné priestranstvo vychádzať zo znakov verejného priestranstva. Nepochybným znakom všeobecne užívaného verejného priestranstva je užívanie vopred neobmedzeným okruhom užívateľov na pozemkoch, vo vzťahu ku ktorým sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu existencie hustého porastu a neupraveného terénu, sa nenachádzajú žiadne chodníky ani žiadne plochy využívané verejnosťou, napríklad na rekreáciu a obdobné využitie. Ani miestny územný systém ekologickej stability, ani územný plán hospodársko - sídelnej aglomerácie Košice neustanovuje, že sa má daná lokalita využívať ako verejné priestranstvo. Opätovne poukázal na to, že územný plán hovorí, čo je to ktoré územie vhodné, neurčuje však vlastnícke vzťahy ani nestanovuje režim a nekonkretizuje spôsob jeho využitia. Ak si majitelia určia režim, že tam pustia ľudí iba v určitých hodinách a len tých, ktorí zaplatia vstupné, stále je to verejnosť, ktorá to bude využívať. Ak tam nepustia nikoho, stále to nie je v rozpore s územným plánom. Územný plán nenariaďuje ani neumožňuje verejnosti, aby pozemky vo vlastníctve žalobkyne voľne užívala a je len na nej ako s týmito pozemkami naloží.

14. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá poukázala na právoplatné rozsudky Okresného súdu Košice II v spojení s rozsudkami Krajského súdu v Košiciach v počte deviatich, ktoré rozhodovali právoplatne v identickej veci. Tvrdenia žalovaného o tom, že pozemky žalobkyne nie sú využívané ako verejné priestranstvo, je zavádzajúce a klamlivé, pretože sám žalovaný vo svojom územnom pláne stanovil celú lokalitu Borovicového hája ako verejnú zeleň. Taktiež nie je pravdivé, že na pozemku žalobkyne sa nenachádzajú žiadne chodníky ani plochy využívané verejnosťou na rekreáciu

a podobné využitie práve naopak, podľa interného listu Oddelenia výstavby, investícií a stavebného úradu zo dňa 14.1.2016 je zrejmé, že táto lokalita je vedená ako verejná zeleň na strane 2 druhá veta je totiž uvedené, že o danú lokalitu je záujem zo strany rekreačných bežcov, ale aj tzv. psičkárov a má charakter rekreačného lesa. Tiež nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že vlastníci pozemkov v tejto lokalite nie sú nijako zo strany žalovaného obmedzovaní, pretože stanovením verejnej zelene nemá žalobkyňa možnosť voľne nakladať so svojim vlastníctvom, napríklad nemôže si tam postaviť dom alebo vykonať čokoľvek iné. Svedčí o tom aj odpoveď žalovaného zo dňa 11.10.2018 na list týkajúci sa možnej individuálnej bytovej výstavby na daných pozemkoch, kde je odpoveď jednoznačná, že sa jedná o verejnú zeleň, kde individuálna bytová výstavba nie je možná. Opätovne sa vrátil k posúdeniu nároku na úrok z omeškania s tým, že na ďalej zotrváva na názore, že v zmysle ust. § 563 Občianskeho zákonníka je povinný dlžník plniť, ak ho o to veriteľ požiada a keďže v tomto prípade sa jedná o bezdôvodné obohatenie a titulom nájomného, čo vyplýva aj z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v časti G, ktorá stanovuje aj spôsob a určenie všeobecnej hodnoty nájmu za pozemok. Na základe tejto vyhlášky jedinou oprávnenou osobou na stanovenie hodnoty nájmu je znalec v odbore Stavebníctvo, pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností. Správny je teda aj výpočet výšky bezdôvodného obohatenia rovnajúci sa výške obvyklého nájmu na danom mieste a v danom čase za porovnateľný pozemok.

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok je v napadnutom zamietavom výroku a súvisiacom výroku o trovách konania vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 1,3 CSP, § 378 ods. 1 CSP.

16. Žalobkyňou boli uplatnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

17. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalobcu vymedzených v podanom odvolaní dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené a uplatnené odvolacie dôvody nie sú preukázané. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne závery o právach a povinnostiach sporových strán. Uplatnený nárok správne právne posúdil a dospel k správne záveru, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a odvolací súd nezistil ani pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, ani žiadnu z procesných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

18. Záver súdu prvej inštancie ohľadom plynutia premlčacej doby považuje odvolací súd za správny. V prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, t.j. subjektívna a objektívna premlčacia doba. Jej začiatok je upravený odlišne s tým, že tieto dve premlčacie doby začínajú, plynú a končia nezávisle na sebe. Subjektívna premlčacia doba je kratšia - dvojročná, objektívna premlčacia doba je buď trojročná v prípade bezdôvodného obohatenia vzniknutého z nebanlivosti alebo desaťročná, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Ich vzájomný vzťah je taký, že pokiaľ skončí plynutie jednej z nich a dojde k vzniku nároku na plnenie, premlčanie práva nemožno oprávnenému priznať (Najvyšší súd SR sp. zn. 3Cdo/169/2017). Preto aj námietky žalobkyne ohľadne 10-ročnej objektívnej premlčacej doby neobstoja.

19. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je dôvodná námietka žalobkyne ani v súvislosti s priznaným úrokom z omeškania. V konaní bola vznesená námietka premlčania nároku žalobkyne do podania žaloby (t.j. nároku nad dobu dva roky dozadu). Výzva, o ktorú sa opiera žalobkyňa je z 4.5.2016, nemožno ju preto považovať za taký úkon, ktorý sa viaže ako začiatok omeškania, keď žaloba bola na súd podaná až 4.9.2018.

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý odvolaním ako vecne správny potvrdil vrátane správneho výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, 256 ods. 1 CSP. Žalobkyňa podala odvolanie v nepatrnej časti uplatneného nároku, žalovaný proti vyhovujúcemu výroku a vzal svoje odvolanie späť až po tom, čo s vyjadrením k odvolaniu vznikli žalobkyňi trovy konania, zavinil tak zastavenie odvolacieho konania.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).